

วิจัยในชั้นเรียน

การแก้ปัญหาการขาดทักษะการสื่อสาร โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชา

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยี

ธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

ชื่อผู้วิจัย

อาจารย์วิณา พ่วงเพ็ง

งานวิจัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการพัฒนานักศึกษา

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

ปีการศึกษา 2564

บทคัดย่อ

ชื่องานวิจัย : การแก้ปัญหาการขาดทักษะการสื่อสาร โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

ชื่อผู้วิจัย : อาจารย์วิณา พ่วงเพ็ง

สาขาวิชา : สาขาวิชาภาษาต่างประเทศธุรกิจ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ วัตถุประสงค์ของการวิจัย 1. เพื่อศึกษาผลของการ โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจการเรียนการสอนโดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์จำนวน 75 คน ได้มาโดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือแบบฝึกทักษะ และแบบสอบถามความพึงพอใจ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าสถิติ t-test dependent

ผลการศึกษาพบว่า

1. ทักษะการสื่อสาร โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ ก่อนและหลังการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทักษะการสื่อสารของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

2. ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล หลังจากการเรียนโดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน หลังจากการเรียนโดยภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.57, S.D=0.62$)

กิตติกรรมประกาศ

รายงานวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง “การแก้ปัญหาการขาดทักษะการสื่อสาร โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของ นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจ ดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์” เป็นรายงานวิจัยในชั้นเรียนที่จัดทำขึ้นเพื่อให้ ผู้เรียนตระหนักถึงความสำคัญ เล็งเห็นถึงประโยชน์ต่อการเรียนที่สามารถนำไปใช้ได้จริงใน ชีวิตประจำวัน

ท้ายที่สุดนี้ ผู้จัดทำขอขอบคุณ อาจารย์ที่ปรึกษา หัวหน้าระดับชั้น ปวส.1 และนักเรียน ระดับชั้น ปวส.1 ทุกคน ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลเป็นอย่างดีต่อการทำรายงานวิจัย ในชั้นเรียนครั้งนี้

วิณา พ่วงเพ็ง
ผู้วิจัย

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	(1)
บทคัดย่อ.....	(2)
สารบัญ.....	(3)
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์	2
ขอบเขตการวิจัย	2
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	3
ประโยชน์ของการวิจัย	3
กรอบแนวคิด	4
บทที่ 2 เอกสารที่เกี่ยวข้อง	5
หลักสูตรวิชากลยุทธ์ทางการตลาด	5
แนวคิดเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ	6
แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	14
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	20
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	20
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	20
การเก็บรวบรวมข้อมูล	22
การวิเคราะห์ข้อมูล	22
บทที่ 4 ผลการวิจัย	24
การวิเคราะห์ข้อมูล	24
บทที่ 5 สรุปและอภิปรายผล	27
สรุปผลการวิจัย	27
การอภิปรายผล	27
ข้อเสนอแนะ	28
บรรณานุกรม	36

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 : COVID-19) มีการระบาดในวงกว้าง องค์การอนามัยโลกได้ประเมินสถานการณ์และประกาศให้โรค COVID-19 เป็นภาวะฉุกเฉินทางสาธารณสุข ระหว่างประเทศ โดยแนะนำให้ทุกประเทศเร่งรัดการเฝ้าระวังและป้องกันความเสี่ยงจากเชื้อ COVID-19 เพื่อลด ความเสี่ยงของประชาชนทุกคนต่อการสัมผัสเชื้อโรคและป้องกันไม่ให้ประชาชนได้รับผลกระทบต่อสุขภาพต้อง ให้ความสำคัญตั้งแต่การรักษาสุขวิทยาส่วนบุคคล โดยเฉพาะในประชาชนกลุ่มเสี่ยง ทั้งเด็ก ผู้สูงอายุและผู้ที่มี โรคประจำตัวรวมถึงการจัดการด้านอนามัยสิ่งแวดล้อมอย่างถูกสุขลักษณะและเหมาะสมในทุกพื้นที่โดยเฉพาะ พื้นที่สาธารณะ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563, น.1)

กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดรูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับโรงเรียน ในสถานการณ์การ แพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ใน 3 รูปแบบ ซึ่งโรงเรียนสามารถเลือกรูปแบบการ จัดการเรียนการสอนโดยพิจารณาตามความเหมาะสมและบริบทของโรงเรียน ได้แก่การเรียนในชั้นเรียน (On Site) การเรียนผ่านโทรทัศน์ (On Air) การเรียนการสอนแบบออนไลน์ (Online) (สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563, น.6)

สถานศึกษาเป็นสถานที่ที่มีนักเรียนอยู่รวมกันจำนวนมาก มักจะมีความเสี่ยงสูงหากมีระบบการจัดการ ที่ไม่ดีอาจจะมีการแพร่ระบาดของเชื้อ COVID-19 ได้ในกลุ่มเด็ก เนื่องจากพบว่าการติดเชื้อ COVID-19 ส่วน ใหญ่จะไม่ค่อยมีอาการ หรือมีอาการแสดงค่อนข้างน้อย ความรุนแรงจะน้อยมาก แต่เด็กนักเรียนจะเอาเชื้อ กลับบ้าน อาจทำให้การแพร่ระบาดเกิดขึ้นได้อย่างรวดเร็ว (Super spread) ไปยังบุคคลในบ้าน หากมีการ ระบาดในกลุ่มเด็กขึ้น จะมีผลกระทบในสังคมหรือผู้ใกล้ชิด เช่น ครูพ่อแม่ ผู้สูงอายุที่ติดเชื้อจากเด็ก ดังนั้น หากมีการเปิดเรียน มีโอกาสสูงที่จะเกิดการติดเชื้อในกลุ่มเด็กเพิ่มมากขึ้น ซึ่งเด็กเป็นกลุ่มที่ต้องได้รับการดูแล และระมัดระวังในการกระจายเชื้อเป็นอย่างมาก มาตรการในการเปิดเทอม จึงมีความสำคัญมากในการควบคุม การระบาด การวางแผนเปิดเทอมจึงต้องมั่นใจว่าสามารถควบคุมไม่ให้เกิดการระบาดของโรคในนักเรียนได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563, น.1)

การจัดการเรียนการสอนในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อ COVID-19 ควรเปลี่ยนให้ทุก ๆ ที่ กลายเป็นห้องเรียน เพราะการเรียนรู้ยังต้องดำเนินอยู่ แม้นักเรียนไม่สามารถไปโรงเรียนตามปกติ ในหลายประเทศที่ประกาศมาตรการปิดโรงเรียน รัฐบาลมักจะออกมาตรการด้านการเรียนรู้มารองรับ ด้วยการ เรียนทางไกลรูปแบบต่าง ๆ โดยพิจารณาจากเงื่อนไขความพร้อมด้านอุปกรณ์ความพร้อมของพ่อแม่ และ ความพร้อมตามช่วงวัยของเด็ก การจัดการเรียนรู้โดยเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ รูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบหนึ่ง ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดองค์ความรู้ได้ด้วยตนเอง ผ่านสื่อและวิธีการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายตามความสนใจของผู้เรียน โดยมีครูเป็นผู้สนับสนุนและอำนวยความสะดวก ซึ่งต่างจากระบบการจัดการเรียนรู้ทั่วไปที่เน้นให้เด็กศึกษาหาความรู้จากการสอนของครูโดยตรง แนวการจัดการเรียนรู้รูปแบบนี้เกิดขึ้นจากความเชื่อพื้นฐานที่ว่า ผู้เรียนทุกคนสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาได้ตามของตัวเอง แต่แตกต่างกันที่ความต้องการ ความสนใจและความถนัด รวมไปถึงทักษะต่างๆ

ภาษาอังกฤษยังถือเป็นภาษาทางการของ 61 ประเทศ และเป็นภาษาหลักในหลายรัฐทั่วโลกอีกด้วย จึงถือเป็นภาษากลางที่ใช้ติดต่อสื่อสารระหว่างประชากรในประเทศต่างๆ ทั้งในส่วนของการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ทำให้สื่อต่างๆ ที่เผยแพร่ในระดับนานาชาติ จะใช้ภาษาอังกฤษทั้งสิ้นเช่นเดียวกัน ไม่ว่าแต่ละคนหรือแต่ละประเทศจะมีภาษาเป็นของตัวเอง แต่เมื่อต้องติดต่อสื่อสารกับคนอื่นที่มาจากต่างภาษา วัฒนธรรม ทุกคนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษ

จากปัญหาที่พบจากการสอนนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงขึ้นไปปี 1 สาขาวิชา สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา พบว่า เรื่องที่มีปัญหา คือเรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวันซึ่งเป็นความรู้พื้นฐานที่จำเป็นของวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนั้นครูผู้สอน จะต้องหาวิธีสอนหรือนวัตกรรมต่าง ๆ มาช่วยเสริมในกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น และ ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิดีโอช่วยสอน มาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องจากมีรูปแบบการสอนที่ เหมาะสมกับแนวการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยฯ ในการบูรณาการการเรียนการสอน และเหมาะสมกับรูปแบบการจัดการเรียนการสอนสำหรับวิทยาลัยฯ ในสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ตามนโยบาย ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ซึ่งวิดีโอช่วยสอนเป็นสื่อการเรียนประเภทหนึ่งสำหรับให้ นักเรียน นักศึกษา เรียนรู้ได้ทุกที่ ทุกเวลา อย่างอิสระ ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัย จึงสนใจใช้วิดีโอช่วยสอน เรื่อง เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน สำหรับนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงขึ้นไปปี 1 สาขาวิชา สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล ตามเนื้อหาของหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้เป็นทางเลือกหนึ่งที่จะนำไปพัฒนาการ

เรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ให้มีประสิทธิภาพและเป็นพื้นฐานการเรียนในระดับชั้นที่สูงขึ้น พัฒนาทักษะการสื่อสาร ซึ่งถือว่าเป็น ทักษะที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อในอนาคต และการดำรงชีวิตในชีวิตประจำวัน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้สื่อ VDO ช่วยสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ

2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจการเรียนการสอนโดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 1 สาขาวิชาสาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ

ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัยครั้งนี้ แบ่งเป็น 3 ด้าน ประกอบด้วยขอบเขตด้านเนื้อหา ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่างและขอบเขตด้านตัวแปรซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

ขอบเขตด้านเนื้อหา

ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (English for Communication) รหัส 30000-1201 คำอธิบายรายวิชา ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การสอบถามและให้ข้อมูลบุคคล สถานที่ เวลา และสภาพอากาศ การสนทนาทางโทรศัพท์ การอ่านข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อออนไลน์ การเขียนข้อมูลบุคคล บันทึก และข้อความบนสื่อสังคมออนไลน์ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็น นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชันปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ จำนวน 261 คน (ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2564 จากสำนักทะเบียนและวัดผล)

ขอบเขตด้านประชากรกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
ชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ
จำนวน 75 คน ได้มาโดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้สูตร ของทาโร ยามานะ (Taro Yamane', 1973 :
727-728)

ตัวแปรในการการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ สื่อ VDO ช่วยสอน
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความพึงพอใจ

ระยะเวลาในการทำวิจัย

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้เวลาศึกษาระหว่างเดือนมิถุนายน 2564 ถึง เดือน 2564

พื้นที่ในการเก็บข้อมูล

วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ 280 ถนน สรรพาวุธ แขวงบางนา เขตบางนา
กรุงเทพมหานคร 10260

สมมติฐานการวิจัย

ทักษะการสื่อสารของนักศึกษาโดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจ
ดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการมีทักษะการสื่อสารสูงกว่าก่อนการใช้สื่อ VDO
ช่วยสอน

นิยามศัพท์เฉพาะ

วิดีโอ (Video) หมายถึง มัลติมีเดียที่สามารถแสดงภาพเคลื่อนไหวพร้อมเสียงบรรยายได้
การนำเสนอวิดีโอมีหลายรูปแบบ เช่น วิดีโอเพื่อการศึกษา วิดีโอเพื่อความบันเทิง ประโยชน์ของ
วิดีโอมีมากมาย นอกจากให้ความรู้ ให้ความบันเทิง ยังสามารถสร้างรายได้ให้กับผู้ใช้งาน เช่น
วิดีโอแนะนำสินค้า ผลิตภัณฑ์ต่างๆ เป็นต้น (ปิยะฉัตร, 2549)

วิดีโอช่วยสอน (Video Assisted Instruction : VAI) เป็นสื่อมัลติมีเดียหรือสื่อผสมที่ใช้ใน
การ นำเสนอรายละเอียดแต่ละบทเรียนตามแผนการสอน สามารถใช้เป็นสื่อประกอบการสอนให้
ผู้เรียนศึกษา เรียนรู้ได้ด้วยตนเอง สามารถใช้ประกอบการบรรยายทั้งก่อนบรรยาย แล้วจับประเด็น

สำคัญมาขยายความใน ชั้นเรียน หรือหลังบรรยาย ในกรณีที่นักเรียนตามบทเรียนไม่ทันช่วยให้ นักเรียนได้กลับไปทบทวนบทเรียนด้วย ตนเอง และช่วยให้นักเรียนที่ไม่มีโอกาสเข้าเรียนในชั่วโมง บรรยายปกติ (Thaiall, 2563, น.1)

ทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันการสอบถามและให้ข้อมูลบุคคล สถานที่ เวลา และสภาพอากาศ การสนทนาทางโทรศัพท์ การอ่านข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อออนไลน์ การเขียนข้อมูลบุคคล บันทึกลง และข้อความบนสื่อสังคมออนไลน์ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาทักษะ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

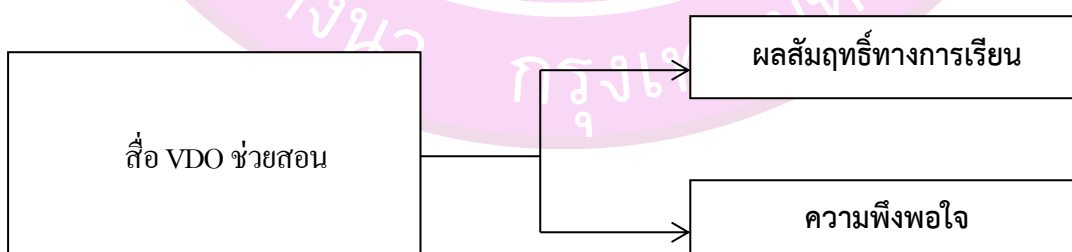
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลด้านความรู้ ความเข้าใจของผู้เรียน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารซึ่งวัดจากแบบฝึกทักษะทางการเรียน ที่ผู้วิจัย สร้างขึ้นจำนวน 20 ข้อ เป็นข้อสอบแบบปรนัย

ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกและความนึกคิดของผู้เรียนหลังจากที่เรียนโดยใช้ชุดฝึก ทักษะการเรียน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งวัดจากแบบประเมินความพึงพอใจที่ ผู้วิจัย สร้างขึ้น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักศึกษามีทักษะการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้สูงขึ้น
2. ได้แนวทางในการจัดการเรียนการสอนแบบเรียนรู้ด้วยตนเอง
3. ได้แนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาวิชาอื่น ๆ

กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การแก้ปัญหาการขาดทักษะการสื่อสาร โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชกร ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษา เอกสาร ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการวิจัย ดังนี้

1. หลักสูตรกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ
2. การใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอน
3. แนวคิดเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ
4. แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. หลักสูตรกลุ่มวิชาภาษาต่างประเทศ

กลุ่มภาษาอังกฤษ30000-1201 ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2-2-3 (English for Communication)

คำอธิบายรายวิชา

ศึกษาและปฏิบัติเกี่ยวกับทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน การสอบถามและให้ข้อมูลบุคคล สถานที่ เวลา และสภาพอากาศ การสนทนาทางโทรศัพท์ การอ่านข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อออนไลน์ การเขียนข้อมูลบุคคล บันทึก และข้อความบนสื่อสังคมออนไลน์ และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์รายวิชา เพื่อให้

1. เข้าใจหลักการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
2. สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้เป็นเครื่องมือสื่อสารในชีวิตประจำวัน
3. มีเจตคติและกิริยาที่ดีในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการศึกษาต่อ

สมรรถนะรายวิชา

1. แสดงความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน
2. สนทนาในสถานการณ์ชีวิตประจำวันตามมารยาทสังคมของเจ้าของภาษา
3. อ่าน และสรุปใจความสำคัญของข้อมูลจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อออนไลน์
4. เขียนข้อมูลบุคคล บันทึกรายการ และข้อความบนสื่อสังคมออนไลน์
5. ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน

2. การใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอน

วีดิทัศน์ช่วยสอน นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายเกี่ยวกับวีดิทัศน์ช่วยสอน ไว้หลายประการดังนี้

สุณิสรา อินทชะชัย (2559, น.5) กล่าวว่า วีดิทัศน์ช่วยสอน หมายถึง สื่อมัลติมีเดีย หรือสื่อผสมที่ใช้ นำเสนอรายละเอียดแต่ละบทเรียนตามแผนการสอน สามารถใช้ป็นสื่อประกอบการสอนให้ผู้เรียนได้ ศึกษาได้ด้วยตนเอง ซึ่งใช้ประกอบการบรรยายทั้งก่อนบรรยายแล้วจับประเด็นสำคัญมาขยายความในชั้น เรียน หรือหลังบรรยายในกรณีที่นักศึกษาตามบทเรียนไม่ทัน และยังช่วยให้แก่นักศึกษาที่ไม่มีโอกาสเข้าเรียน ในช่วงเวลาบรรยายปกติได้กลับไปทบทวนด้วยตนเอง

เกรียงวรุณ นีละคุปต์ (2563) กล่าวว่า วีดิทัศน์นั้น เรียกกันโดยทั่วไปว่า วิดีโอ (Video) ตามพจนานุกรมเว็บสเตอร์อ่านว่า “วิดีโอ” ภาษาลาตินแปลว่า “ฉันเห็น” (I see) คำว่า วีดิทัศน์นี้ศัพท์พจนานุกรมสื่อสารมวลชนของคณะวารสาร-ศาสตร์และสื่อมวลชนมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ให้ความหมายว่า ส่วนที่มองเห็น (Visual) หรือส่วนที่เป็นภาพ (Picture, Image) ในรายการวิทยุโทรทัศน์ หรือจากการฉายภาพ หรือภาพยนตร์ซึ่งแตกต่างจากส่วนของเสียง (Audio) หรือส่วนที่ทำให้หูได้ยิน วีดิทัศน์นี้อำนวยความสะดวกให้การเรียนการสอนเกิดประสิทธิภาพสูงสุดได้ เพราะสามารถดูซ้ำได้หลายครั้งจนกว่าจะ เข้าใจหรือจดจำได้สามารถช่วยครูผู้สอนได้ด้วยการบันทึกภาพการสอนของครู แล้วนำมาเปิดชมเพื่อ ตรวจสอบความบกพร่อง และข้อผิดพลาดนั้น ๆ เพื่อพัฒนาการสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้นได้ตลอดเวลา

การใช้วีดิทัศน์ประกอบการสอนภาษา (Using video in language teaching)

ความสำคัญของวีดิทัศน์ต่อการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ เทคโนโลยีได้รับการยอมรับว่าเป็นสื่อที่สำคัญสำหรับการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในปัจจุบัน ซึ่งวีดิทัศน์เป็นสื่อชนิดหนึ่งที่มีประโยชน์หากผู้สอนนำมาประยุกต์ได้อย่างเหมาะสม ได้มีผู้เชี่ยวชาญหลายท่านกล่าวถึงความสำคัญของวีดิทัศน์ดังนี้

วิทัศน์เป็นสื่อที่สามารถนำเสนอการใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ให้แก่ผู้เรียนได้อย่างสมบูรณ์ ผู้เรียนสามารถฟังเสียงและชมภาพในขณะเดียวกัน โดยภาพที่ปรากฏบนจอจะช่วยให้ผู้เรียน เห็นรายละเอียดต่าง ๆ เช่น อายุ เพศ ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล การแต่งกาย สถานภาพทางสังคม อารมณ์โดยสังเกตจากสีหน้า (Facial expression) และท่าทาง (Gesture) อันจะทำให้ผู้เรียนฟังเข้าใจ ได้ง่ายขึ้นอีกทั้งยังได้เรียนรู้วัฒนธรรมที่แตกต่างกันในสังคมอีกด้วย (Lonergan, 1984 : 4 ; Underwood, 1989 : 96 ; Stempleski ; & Tomalin, 1990 : 4 ; & Kajarnboon, 1994 : introduction)

เกดเดส และสเตอร์ทริดจ์ (Geddes; & Sturtridge, 1982 : 6) ได้ให้ความเห็นว่าการที่วิทัศน์เป็นสื่อที่สามารถชมภาพและได้ยินเสียงไปพร้อมๆ กันทำให้ภาษามีชีวิตชีวาและมีความหมายมากยิ่งขึ้นรวมทั้งยังเป็นการนำชีวิตจริง (Real world) มาสู่ห้องเรียนอีกด้วย ผู้เรียนมีโอกาสได้ยินภาษาที่ใช้จริงในบริบทต่าง ๆ เช่น ในสถานการณ์ทางการแพทย์ วิศวกรรม และที่สำคัญวิทัศน์ยังช่วย ฝึกการฟังเพื่อความเข้าใจได้อย่างดีทั้งความเข้าใจในภาพรวมและในรายละเอียด (Sheerin, 1982 : 122-123)

เล็มเลช (Lemlech, 1998 : 187) กล่าวว่าวิทัศน์เป็นเทคโนโลยีที่มุ่งใจในการเรียนและให้ข้อมูลได้มากกว่าหนังสือเรียน รวมทั้งยังสามารถเปิดย้อนกลับซึ่งทำให้ผู้เรียนค้นหาตัวบ่งชี้และข้อมูลเพิ่มเติมได้หลังจากการชมวิทัศน์แล้วผู้เรียนยังนำข้อมูลที่ได้นำมาช่วยในการแก้ปัญหา (Problem-solving) ต่อไปวิทัศน์เป็นเครื่องมือที่ช่วยเปิดโลกภายนอกสู่ห้องเรียน ซึ่งเป็นการกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียนได้มากกว่าในห้องเรียนแต่จะต้องใช้สื่อที่เหมาะสมกับผู้เรียนด้วย ดังนั้นผู้สอนควรต้องประเมินค่าสื่อ ที่จะนำมาสอนให้ตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียน ความสนใจ ความสามารถ ตลอดจนทัศนคติของผู้เรียนด้วย (1998 : 191)

การนำเสนอด้วยภาพและเสียงได้พัฒนาในรูปของสื่อโทรทัศน์และวิทัศน์ซึ่งเปิดใช้งานโดย ไม่ต้องปิดห้องมืด เพียงการปรับปุ่มสองหรือสามปุ่มก็สามารถเริ่มต้นการรับชม อีกทั้งยังกระตุ้นให้ผู้ชม เกิดความรู้สึกใกล้ชิดเสมือนหนึ่งเป็นส่วนตัว ดังนั้น วิทัศน์จึงเป็นสื่อที่มีอำนาจมากในการช่วยเสริม และทดแทนภาระหน้าที่ในการสื่อสารชั้นหนึ่งของผู้สอนโดยสามารถเพิ่มพูนประสบการณ์ของผู้เรียนให้ กว้างขวางใน 3 ด้านด้วยกันคือ ประสบการณ์ในมิติแห่งความจริง (Reality) มิติแห่งการเวลา (Time) และมิติแห่งสถานที่ (Space) ยิ่งกว่านั้นการนำเสนอแสงเสียงดนตรีภาพสวย ๆ และขนบธรรมเนียม ประเพณีทางวิทัศน์ยังเป็นเสน่ห์ดึงดูดมากยิ่งขึ้น (นิธิโมโต, 2538 : 4-6)

อันเดอร์วูด (Underwood, 1989 : 97) และสเต็มเพิลสกี (Stempleski, 2003 : 364) มีความเห็น สอดคล้องกันเรื่องบทบาทของผู้สอนในการใช้วิทัศน์เป็นสื่อว่า เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญ

ในการที่ จะทำให้การเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยใช้วิธีทัศนประสพผลสำเร็จหรือล้มเหลว เนื่องจากผู้สอนเป็นผู้ดำเนินการทุกขั้นตอน เริ่มตั้งแต่การเลือกวิธีทัศนให้เหมาะสมกับผู้เรียนและ วัตถุประสงค์การเรียนรู้อัตถกิจกรรรมต่างๆเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ภาษาควบคู่ไปกับการชม

จากการศึกษาความหมายเกี่ยวกับวิธีทัศนช่วยสอน กล่าวโดยสรุปวิธีทัศนเป็นสื่อการเรียน การสอนที่มีคุณค่าและมีประสิทธิภาพในการเรียนการสอนภาษา ทั้งในด้านการสื่อความหมายให้ ผู้เรียนเข้าใจได้ง่ายขึ้น การได้รับรู้ขนบธรรมเนียมประเพณี ที่แตกต่างกันในสังคม และยังสามารถ กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ กระตือรือร้นและสนุกสนาน เพลิดเพลินอันจะเป็นแรงจูงใจให้ เกิดการพัฒนาในทักษะการฟังของผู้เรียนโดยมีผู้สอนเป็นกลไก สำคัญในการจัดกิจกรรมใบบรรลุ วัตถุประสงค์ของการเรียนการสอนทำให้การสอนเกิดประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

3. แนวคิดเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะ

ความหมายของแบบฝึกทักษะ

ราชบัณฑิตสถาน (2525:483) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะ และชุดที่ฝึกทักษะมี ความหมายใกล้เคียงกัน โดยชุดฝึกทักษะให้ความหมายแบบฝึกหัดที่ใช้ตัวอย่างปัญหาหรือคำสั่งที่ ตั้งขึ้นเพื่อให้ให้นักเรียนฝึกตอบ

วรรณ แก้วแพรก (2526: 86) ได้กล่าวถึง แบบฝึกหัดเสริมทักษะว่าเป็นแบบฝึกหัดที่ครูจัด ขึ้นให้แก่ นักเรียนเพื่อให้ นักเรียนได้ฝึกทักษะเพิ่มขึ้น โดยทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งด้วย ความ สนใจและพอใจ หลังจากทีนักเรียนเรียนรู้้นมาบ้างแล้ว

อนงค์ วิชาสัย (2535 -27) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกหัดว่าเป็นวิธีสอนที่สนุกอีกวิธี หนึ่ง คือการให้นักเรียนได้ทำแบบฝึกหัดมาก ๆ เพราะแบบฝึกหัดจะช่วยให้นักเรียนมีโอกาสนำ ความรู้ที่เรียนมาแล้วฝึกให้เกิดความเข้าใจกว้างขวาง ยิ่งขึ้น

ประพนธ์ จำยเจริญ (2537: 89-90) ได้กล่าวว่า การหารสั้นเหมาะสำหรับการหารที่ตัวหาร เป็นเลขหลักเดียว การหารยาวเหมาะสำหรับการหารที่ตัวหารมีสองหลักขึ้นไป

จากที่กล่าวมาสรุปได้ว่า แบบฝึกทักษะหมายถึง แบบฝึกหัดหรือวิธีสอนอีกวิธีหนึ่งที่ครู สร้างขึ้น เพื่อดึงดูดให้นักเรียนสนใจทำแบบฝึกหัด เพราะในแบบฝึกทักษะ มีทั้งคำถามและแบบ และเฉลยในชุดเดียวกัน จึงเป็นการเสริมแรงให้นักเรียนอยากเรียนมากขึ้น

ความสำคัญของแบบฝึก

เชาวนิ เกิดเพทางค์ (2524 : 23) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกไว้ว่า “แบบฝึกเป็น เครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ และช่วยให้ครูทราบผลการเรียน

ของนักเรียนอย่างใกล้ชิด” ส่วนได้กล่าวถึงความสำคัญของแบบฝึกสรุปได้ว่า แบบฝึกเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ที่เกิดจากการกระทำจริง เป็นประสบการณ์ตรงที่ผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายที่แน่นอน ทำให้นักเรียนเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียน สามารถเรียนรู้ และจดจำสิ่งที่เรียนได้ดีและนำไปใช้ในสถานการณ์เช่นเดียวกันได้

แบบฝึกเป็นส่วนเพิ่มหรือเสริมจากหนังสือเรียนในการเรียนทักษะ เป็นอุปกรณ์การสอนที่ช่วยลดภาระของครูได้มาก เพราะแบบฝึกเป็นสิ่งที่ทำขึ้นอย่างเป็นระเบียบ ระบบ ช่วยให้นักเรียนฝึกทักษะการใช้ภาษาดีขึ้น และช่วยเสริมทักษะทางภาษาให้คงทน นอกจากนี้แบบฝึกยังใช้เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากบทเรียนในแต่ละครั้ง

แบบฝึกเป็นสื่อการเรียนชนิดหนึ่งที่ทำขึ้นอย่างเป็นระบบสามารถพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้ เป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน คือ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เกิดการเรียนรู้ เป็นเครื่องมือวัดผลและประเมินผลการเรียน ช่วยให้ครูทราบความก้าวหน้าหรือข้อบกพร่องของนักเรียน และช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จในการเรียน

ประโยชน์ของแบบฝึก

1. ใช้เสริมหนังสือแบบเรียนในการเรียนทักษะ
2. เป็นสื่อการสอนที่ช่วยแบ่งเบาภาระของครู
3. เป็นเครื่องมือที่ช่วยฝึกฝนและส่งเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น แต่จะต้องได้รับการดูแลและเอาใจใส่จากครูด้วย
4. แบบฝึกที่สร้างขึ้นโดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลจะเป็นการช่วยให้เด็กประสบความสำเร็จตามระดับความสามารถของเด็ก
5. จะช่วยเสริมทักษะให้คงอยู่ได้นาน
6. เป็นเครื่องมือวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจบบทเรียนแต่ละครั้ง
7. แบบฝึกที่จัดทำเป็นรูปเล่มจะอำนวยความสะดวกแก่นักเรียนในการเก็บรักษาไว้เพื่อทบทวนด้วยตนเองได้
8. ช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาและข้อบกพร่องในการสอน ตลอดจนทราบปัญหาและข้อบกพร่องและจุดอ่อนของนักเรียน ช่วยให้ครูสามารถแก้ปัญหาได้ทันทั่วทั้ง
9. ช่วยให้มีโอกาสฝึกทักษะได้อย่างเต็มที่
10. แบบฝึกทักษะที่จัดพิมพ์ไว้เรียบร้อยแล้วจะช่วยครูประหยัดเวลา และแรงงานในการสอนการเตรียมการสอน การสร้างแบบฝึกทักษะและช่วยให้นักเรียนประหยัดเวลาในการลอกโจทย์แบบฝึกหัด

จากความสำคัญของแบบฝึกดังกล่าว สรุปได้ว่า แบบฝึกนอกจากจะช่วยให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกฝนทักษะ และทบทวนได้ด้วยตนเองแล้ว ยังช่วยให้ครูมองเห็นปัญหาและข้อบกพร่องในการสอน ทราบปัญหา และข้อบกพร่อง จุดอ่อนของนักเรียน เพื่อครูจะได้แก้ไขได้ทันทั่วทั้งที่ นอกจากนี้ยังช่วยประหยัดเวลา แรงงาน ในการเตรียมการสอนของครู ตลอดจนช่วยประหยัดเวลาในการล่อจูงใจด้วยแบบฝึกหัดของนักเรียนด้วย

หลักการสร้างแบบฝึกทักษะ

รัชณี ศรีไพรวรรณ (2517-412- 413) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกหัดดังนี้

1. สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาพัฒนาการ และลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ของเด็ก เด็กมีประสบการณ์น้อย แบบฝึกหัดจึงต้องจูงใจเด็ก และเป็นไปตามขั้นตอนของความยากง่ายเพื่อให้เด็กมีกำลังใจทำ
2. เมื่อมีจุดมุ่งหมาย มุ่งจะฝึกในด้านใดก็วัดเนื้อหาให้ตรงกับความมุ่งหมายที่วางไว้โดยครูต้องจัดทำไว้ล่วงหน้าเสมอ
3. ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็กได้ตามความสามารถและจัดทำแบบฝึกหัด เพื่อส่งเสริมเด็กแต่ละกลุ่มได้ก็ยิ่งดี
4. ในแบบฝึกหัดต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจ
5. แบบฝึกหัดต้องมีความถูกต้อง ครูจะต้องตรวจพิจารณาดูให้ดี ด้วยอย่างให้มีข้อผิดพลาดได้
6. การให้แบบฝึกหัดหลาย ๆ แบบ เพื่อให้เด็กสามารถเรียนรู้ได้กว้างขวางและทั้งส่งเสริมให้เด็กเกิดความคิด
7. การทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้งต้องให้เหมาะกับเวลาความสนใจ
8. กระดาษที่ให้เด็กทำแบบฝึกหัดต้องเหนียวทนทานพอสมควร

ฉวีวรรณ กิรติกร (2537: 11 - 12) ได้กล่าวถึงหลักการสร้างแบบฝึกหัดไว้ดังนี้

1. แบบฝึกหัดที่สร้างขึ้นต้องสอดคล้องกับจิตวิทยาการ และลำดับขั้นตอนการเรียนรู้ของผู้เรียน เด็กที่มีประสบการณ์น้อยจะต้องสร้างแบบฝึกหัดที่น่าสนใจแก่ผู้เรียน ด้วยการ เริ่มจากข้อที่ง่ายไปหาข้อที่ยาก เพื่อให้ผู้เรียนมีกำลังใจในการทำแบบฝึกหัด
2. ให้แบบฝึกหัดตรงกับจุดประสงค์ที่ต้องการฝึกและต้องมีเวลาเตรียมการไว้ล่วงหน้าเสมอ
3. แบบฝึกหัดควรมุ่งส่งเสริมนักเรียนแต่ละกลุ่มตามความสามารถที่ต่างกัน ของผู้เรียน

4. แบบฝึกหัดแต่ละชุดควรมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหรือมีตัวอย่างแสดงวิธีทำจะช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้น

5. แบบฝึกหัดจะต้องถูกต้อง ครูต้องพิจารณาให้ดูว่ามีข้อผิดพลาดได้

6. แบบฝึกหัดควรมีหลาย ๆ แบบเพื่อให้ผู้เรียนมีแนวคิดที่กว้างไกล

หลักการสร้างแบบฝึกหัดที่กล่าวมา จะต้องสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาพัฒนาการของเด็ก มีจุดมุ่งหมายในการทำแบบฝึกหัดที่ชัดเจน มีคำอธิบาย คำชี้แจง การทำแบบฝึกหัดแต่ละครั้งจะต้องคำนึงความเหมาะสมในเรื่องเวลา และแบบฝึกหัดมีหลายรูปแบบเพื่อให้เด็กเกิดความสนใจด้วย

นิภา ชวนะพานิช (2517: 14-15) ได้กล่าวถึงหลักการใช้แบบฝึกหัดแก่นักเรียนไว้ว่า ครูควรมีหลักการในการให้แบบฝึกหัด เพื่อให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียนดังนี้

1. แบบฝึกหัดจะต้องแจ่มแจ้งและแน่นนอน ครูจะต้องอธิบายวิธีทำให้ชัดเจน ให้นักเรียนเข้าใจได้ถูกต้องและกำหนดขอบเขตให้แน่นนอนไม่กว้างขวางเกินไป

2. ใช้ภาษาที่เข้าใจง่ายเหมาะกับวัยและพื้นฐานความรู้ของนักเรียน

3. แบบฝึกหัดควรเป็นเรื่องที่นักเรียนได้เรียนมาแล้ว เพราะความรู้หรือประสบการณ์เดิมย่อมเป็นรากฐานของความรู้หรือประสบการณ์ใหม่ ช่วยให้การเรียนรู้เป็นไปได้ง่ายและสะดวกขึ้น

4. ชี้แจงให้นักเรียนเข้าใจความสำคัญ ของแบบฝึก เพื่อให้นักเรียนมองเห็นคุณค่าอันเป็นเครื่องเร้าใจให้นักเรียนทำสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

5. ครูต้องเร้าความสนใจของนักเรียนให้มีต่อแบบฝึกหัดนั้น

6. ครูควรเป็นผู้ตั้งปัญหาขึ้นและปัญหานั้นไม่ควรยากเกินความสามารถและความสนใจของนักเรียน แต่ความอยากรู้อยากเห็นจะช่วยให้เด็กอยากแก้ปัญหานั้น

7. การให้นักเรียนได้เรียนรู้เค้าโครงย่อของเรื่องที่จะเรียนล่วงหน้าเสียก่อน จะเป็นเครื่องเร้าใจให้ ทำต่อไปให้สำเร็จ

8. เนื่องจากนักเรียนมีความแตกต่างกัน แบบฝึกหัดที่กำหนดให้นักเรียนเก่ง นักเรียนเรียนปานกลาง และนักเรียนที่เรียนอ่อน ความยากง่ายต่างกัน ถ้าให้นักเรียนอย่างเดียวกันก็ควรพิจารณา ด้านคุณภาพให้แตกต่างกัน หรือให้เด็กที่เรียนอ่อนมีเวลาทำมากกว่า

9. การช่วยผู้ให้เด็กทำเพื่อผลงานมากกว่าหวังรางวัล หรือเกรงกลัวการลงโทษ การเข้าใจในคุณค่าของคำถาม ช่วยให้เกิดความสนใจและตั้งใจทำจริง ๆ

10. ควรคำนึงถึงวัยของเด็ก สำหรับเด็กเล็กควรให้เด็กเกิดความรู้ความชำนาญ สำหรับเด็กโตนอกจากให้รู้จักใช้ความคิดแล้วควรให้งานที่ส่งเสริมให้เด็กใช้ความคิดมากขึ้น

11. การทำแบบฝึกหัดควรจัดให้มีความเหมาะสมกับเวลาที่เด็กมี ไม่ควรมากเกินไป จนนักเรียนไม่สามารถทำให้เสร็จได้ และไม่ควรรี้น้อยจนมีเวลามากเกินไป ควรให้นักเรียนได้ใช้เวลาทำแบบฝึกหัดจนเกินความรู้และมีทักษะจริง

12. แบบฝึกหัดที่ใช้ควรมีลักษณะแตกต่างและเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอเพื่อมิให้ซ้ำจนเกิดความเบื่อหน่าย

วรนาถ พวงสุวรรณ (2518: -34 -37) กล่าวถึงหลักในการสร้างและวางแผนการสร้างแบบฝึกหัด ซึ่งสรุปไว้ดังนี้

1. ตั้งวัตถุประสงค์
2. ศึกษาเกี่ยวกับเนื้อหา
3. ขั้นตอนต่าง ๆ ในการสร้างแบบฝึกหัด
 - 3.1 ศึกษาปัญหาในการเรียนการสอน
 - 3.2 ศึกษาจิตวิทยาวัยรุ่นและจิตวิทยาการเรียนการสอน
 - 3.3 ศึกษาเนื้อหาวิชา
 - 3.4 ศึกษาลักษณะของแบบฝึกหัด
 - 3.5 วางโครงเรื่องและกำหนดรูปแบบของแบบฝึกหัดให้สัมพันธ์กับโครงเรื่อง
 - 3.6 เลือกเนื้อหาต่างๆที่เหมาะสมมาบรรจุในแบบฝึกหัดให้ครบถ้วนตามที่กำหนด

ลักษณะของแบบฝึกหัดที่ดี

ในการสร้างแบบฝึกหัดสำหรับเด็กมีองค์ประกอบหลายประการซึ่งนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับลักษณะแบบฝึกหัดที่ดีไว้ดังนี้

วลี สุมิพันธ์ (2530: 189-190) ได้กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกหัดที่ดีไว้ว่า แบบฝึกหัดที่ดีต้องมีคุณสมบัติและลักษณะ ดังนี้

- 1) เกี่ยวข้องกับบทเรียนมาแล้ว
- 2) เหมาะสมกับระดับวัยและระดับความสามารถของเด็ก
- 3) มีคำชี้แจงสั้นๆที่จะทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย ๆ คำชี้แจงหรือคำสั่งต้องกะทัดรัด
- 4) ใช้เวลาเหมาะสมคือไม่ใช้เวลานานหรือเร็วเกินไป
- 5) เป็นที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

ศศิธร วิสุทธิแพทย์ (2518:72) ได้ศึกษาพบว่าแบบฝึกหัดที่นักเรียนสนใจและกระตือรือร้นที่จะทำเป็นแบบฝึกหัดมีลักษณะดังนี้

- 1) ใช้หลักจิตวิทยา
- 2) สำนวนภาษาง่าย ๆ
- 3) ให้ความหมายต่อชีวิต
- 4) คิดให้เร็วและสนุก
- 5) ปลูกความสนใจ
- 6) เหมาะกับวัยและความสามารถ
- 7) อาจศึกษาด้วยตนเองได้

วิชัย เพ็ชรเรือง (2531:73) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับลักษณะที่ดีของแบบฝึกหัดไว้ว่า

- 1) แบบฝึกหัดแต่ละแบบฝึกหัดใช้จิตวิทยาเข้ามาช่วย เช่น มีการสร้างแรงจูงใจให้กับเด็กให้เกิดความอยากรู้อยากเห็น และกระตือรือร้น ที่อยากจะทำกิจกรรมนั้น ๆ และเมื่อจบการฝึกแต่ละครั้ง มีการเสริมแรงให้เด็กทุกครั้ง เพื่อให้เด็ก จะได้อีกทำกิจกรรมต่อ ๆ ไปเมื่อตนเองประสบผลสำเร็จ
- 2) การสร้างแบบฝึกแต่ละครั้ง ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมด้วย เพื่อเด็กจะได้เกิดความรู้สึกรักภูมิใจที่เป็นเจ้าของกิจกรรมเต็มใจที่จะกระทำการกิจกรรมนั้น ให้บรรลุเป้าหมาย
- 3) สำนวนภาษาไม่ควรใช้คำยากเกินไป เพราะเด็กจะเกิดความท้อถอย และไม่ง่ายจนเกิดความเบื่อหน่าย
- 4) แบบฝึกควรฝึกในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับใกล้ชิดกับตัวเด็กมีความหมายต่อผู้ฝึก เพื่อเด็กจะนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ และเด็กสามารถปรับเข้าสู่โครงสร้างทางความคิดของเด็กได้ง่ายขึ้น
- 5) คำสั่งหรือตัวอย่างไม่ควรยาวเกินไป เพราะจะทำให้เด็กเข้าใจยาก ทั้งนี้ นักเรียนจะได้ศึกษา ด้วยตนเองได้ตามต้องการ

นิตยา ฤทธิ์โยธี (2520:1) กล่าวถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดีไว้ดังนี้

- 1) เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว
- 2) เหมาะสมกับระดับวัยและระดับความสามารถของเด็ก
- 3) มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่จะทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย ๆ
- 4) ใช้เวลาเหมาะสมคือไม่ใช้เวลานานหรือเร็วเกินไป
- 5) เป็นที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

4. แนวคิดเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พิมพันธ์ เตชะคุปต์ (2544 : 20) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ (Learning Achievement In Science) หมายถึง ความรู้ความสามารถที่ผู้เรียนได้รับหลังการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ ซึ่งจะทราบว่าปริมาณมากน้อยเพียงใด ก็อาจจะกระทำได้โดยวัดได้จากการสอบแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์

พรณี ชูทัย เจนจิต (2545 : 58) ให้ความหมายว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นคุณลักษณะและความสามารถของบุคคลที่พัฒนาการดีขึ้น อันเกิดจากการเรียนการสอน การฝึกอบรม ซึ่งประกอบด้วย ความสามารถทางสมอง ความรู้ ทักษะ ความรู้สึกลึก และค่านิยมต่าง ๆ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (Academic Achievement) หมายถึง คุณลักษณะและความสามารถของบุคคลอันเกิดจากการเรียนการสอน เป็นการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและประสบการณ์การเรียนรู้ที่เกิดจากการศึกษาอบรม หรือจากการสอบ การวัดผลสัมฤทธิ์จึงเป็นการตรวจสอบความสามารถหรือระดับความสัมฤทธิ์ผล (Level of Accomplishment) ของบุคคลว่าเรียนรู้แล้วเท่าไร มีความสามารถแค่ไหน ซึ่งสามารถวัดได้ 2 แบบ ตามจุดมุ่งหมายและลักษณะวิชาที่สอน คือ

1. การวัดด้านปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบระดับความสามารถในการปฏิบัติหรือทักษะของผู้เรียน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนแสดงความสามารถดังกล่าวในรูปการกระทำจริงให้ออกเป็นผลงาน เช่น วิชาศิลปศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น ซึ่งการวัดต้องใช้ “ข้อสอบภาคปฏิบัติ” (Performance Test)
2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาความรู้ (Content) อันเป็นประสบการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียนรวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่าง ๆ สามารถวัดได้โดยใช้ “ข้อสอบวัดผลสัมฤทธิ์” (ไพศาล หวังพานิช. 2523 : 137)

จากที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลของความสามารถของบุคคลที่ต้องอาศัยทักษะ ความรอบรู้ ทักษะที่ได้จากการเรียนการสอน การฝึกฝน อบรมสั่งสอน ทำให้เกิดความสำเร็จหรือความสามารถในด้านต่าง ๆ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

นักการศึกษาได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอสรุปได้ดังนี้
ศึกษาธิการ,กระทรวง (2542 : 9) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า “เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดว่านักเรียนมีความรู้ หรือความสามารถที่เกิดจากการเรียนการสอนมากน้อยปานใด”

สมศักดิ์ สันธุระเวช (2542 : 34) ได้ให้ความหมายแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ว่าเป็นแบบทดสอบที่วัดความรู้ความสามารถด้านต่าง ๆ เมื่อได้รับประสบการณ์เฉพาะอย่างไปแล้ว ซึ่งจะเป็นการวัดความสามารถทางวิชาการต่าง ๆ โดยมุ่งวัดว่านักเรียนมีความรู้หรือมีทักษะในวิชานั้นมากน้อยเพียงใด

ชาติรี เกิดธรรม (2542 : 16) ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ว่าหมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดปริมาณความรู้ ความสามารถ ทักษะเกี่ยวกับด้านวิชาการ ที่ได้เรียนรู้มาในอดีตว่ารับรู้ไว้ได้มากน้อยเพียงไร โดยทั่วไปแล้วมักใช้วัดหลังจากทำกิจกรรมเรียบร้อยแล้ว เพื่อประเมินการเรียนการสอนว่าได้ผลอย่างไร

จากที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความเข้าใจจากการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการของผู้เรียนที่ได้รับจากการเรียนรู้ในเนื้อหาวิชานั้น ๆ

ลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ (2532 : 47) ได้สรุปลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดีไว้ ดังนี้

1. ความเที่ยงตรง (Validity) เป็นลักษณะที่สำคัญที่สุดที่ทำให้เครื่องมือวัดผลนั้นมีคุณภาพ เพราะเป็นการแสดงให้เห็นว่า เครื่องมือวัดนั้นสามารถวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ นั่นคือวัดได้ตรงและครบถ้วนตามเนื้อหาที่ต้องการวัด วัดได้ตรงตามจุดประสงค์ วัดได้ตรงตามสภาพความเป็นจริง และวัดแล้วสามารถนำผลการวัดไปพยากรณ์หรือคาดคะเนอนาคตได้

2. มีความเชื่อมั่นสูง (Reliability) เครื่องมือวัดผลที่ดีวัดสิ่งเดียวกันหลาย ๆ ครั้ง ผลที่ได้จากการวัดจะเหมือนกันหรือแตกต่างกันน้อยมาก

3. มีความเป็นปรนัย (Objectivity) เครื่องมือที่มีความเป็นปรนัยจะมีความชัดเจนในตัวเอง เช่น ข้อสอบที่มีความเป็นปรนัย จะมีความชัดเจนอยู่ 3 ประการ คือ คำถามชัดเจนอ่านแล้วเข้าใจตรงกัน คำตอบแน่นอน ใครตรวจก็ให้คะแนนตรงกัน และประการสุดท้ายคือ แปลความหมายคะแนนได้ตรงกัน

4. มีความยากง่ายพอเหมาะ (Difficulty) ไม่ยากเกินไปและไม่ง่ายเกินไป ข้อสอบข้อใดที่มีคนตอบถูกมากแสดงว่าง่าย ข้อที่มีคนตอบถูกน้อยแสดงว่ายาก ค่าความยากง่ายของข้อสอบ (p) มีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1.00 ข้อสอบที่ดีมีค่า p อยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 0.80 ซึ่งเป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก ปานกลางและค่อนข้างง่าย

5. มีอำนาจจำแนก (Discrimination) หมายถึง สามารถแบ่งแยกคนออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ถูกต้อง ข้อสอบที่จำแนกได้ หมายถึง ข้อสอบที่คนเก่งตอบถูก คนอ่อนตอบผิด ข้อสอบที่จำแนกกลับ คนเก่งจะตอบผิดแต่คนอ่อนจะตอบถูก และข้อสอบที่จำแนกไม่ได้ คนเก่งและคนอ่อนจะตอบถูกและผิดพอ ๆ กัน ไม่ค่อยมีความแตกต่างกันมากนัก อำนาจจำแนกของข้อสอบมีค่า r อยู่ระหว่าง -1.00 ถึง +1.00 ค่า r เป็นเครื่องหมายลบ หมายความว่า จำแนกไม่ได้ คนเก่งตอบถูกน้อยกว่าคนอ่อน r เป็นเครื่องหมายบวก หมายความว่า จำแนกได้ คนเก่งตอบถูกมากกว่าคนอ่อน ข้อสอบที่มีค่า r ใกล้ศูนย์ ($r = -0.19$ ถึง $+0.19$) เป็นข้อสอบที่จำแนกไม่ได้ เพราะคนเก่งตอบถูก พอ ๆ กับคนอ่อน ข้อสอบที่ดีควรมีค่า r อยู่ระหว่าง 0.20 ถึง 1.00

6. มีประสิทธิภาพ (Efficiency) คือ เครื่องมือที่สามารถทำให้ได้ข้อมูลที่ดีที่สุดซื้อถือได้มากโดยใช้วิธีการที่สะดวก รวดเร็ว คล่องตัว แต่เสียเวลาน้อย ลงทุนน้อยและใช้แรงงานน้อย

7. มีความยุติธรรม (Fair) ไม่เปิดโอกาสให้มีการได้เปรียบเสียเปรียบกันระหว่างผู้ที่ถูกวัดด้วยกัน

8. ใช้คำถามถามลึก (Searching) ข้อสอบที่ดีต้องการให้ผู้ตอบใช้ความสามารถในการคิดค้นก่อนที่จะตอบ

9. ใช้คำถามช่วย (Exemplary) มีลักษณะที่ทำให้ผู้สอบอยากคิดอยากตอบและทำด้วยความเต็มใจ

10. คำถามจำเพาะเจาะจง (Definite) ไม่ถามวงกว้างเกินไป หรือถามคลุมเครือให้คิดได้หลายแง่หลายมุม

จากที่กล่าวมาแล้วเกี่ยวกับลักษณะของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดี สรุปได้ว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ที่ดีจะต้องมีลักษณะดังนี้ มีความเที่ยงตรง มีความเชื่อมั่นสูง มีความเป็นปรนัย มีความยากง่ายพอเหมาะ มีอำนาจจำแนก มีประสิทธิภาพ มีความยุติธรรม ใช้คำถามถามลึก ใช้คำถามช่วย และคำถามจำเพาะเจาะจง

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นางสาวทรงสุดา น้าจันทร์(2563)การศึกษาผลการใช้วีดิทัศน์ช่วยสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณจำนวนเต็มสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชน บ้านเขาหลวง จังหวัดชุมพร สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาการศึกษาผลการใช้วีดิทัศน์ช่วยสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณจำนวนเต็ม สำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านเขาหลวง จังหวัดชุมพร สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนรู้ วิชาคณิตศาสตร์เรื่อง การคูณจำนวนเต็ม ที่สอนโดยใช้วีดิทัศน์ช่วยสอน สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านเขาหลวง จังหวัดชุมพร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชุมพร เขต 2 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 60 (2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านเขาหลวง จังหวัดชุมพร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาชุมพร เขต 2 ต่อการสอนโดยใช้วีดิทัศน์ช่วยสอน เรื่อง การคูณจำนวนเต็ม กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2563 โรงเรียนชุมชนบ้านเขาหลวง จังหวัดชุมพร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 จำนวน 19 คน เครื่องที่ใช้ใน การศึกษาประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้วิชาคณิตศาสตร์เรื่องการคูณจำนวนเต็ม ระดับชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 วีดิทัศน์ช่วยสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณจำนวนเต็มสำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2560) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ในรูปแบบของเกมออนไลน์ที่ผู้วิจัยเป็นคน สร้าง เรื่องการคูณจำนวนเต็มระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เป็นแบบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อที่มีค่าความเชื่อมั่น 0.97 และแบบวัดความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านเขาหลวง จังหวัดชุมพร สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 ต่อ การสอนโดยใช้วีดิทัศน์ช่วยสอน เรื่อง การคูณจำนวนเต็ม ได้สร้างขึ้นตามวิธีการของลิเคอร์ท แบบ มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อที่มีค่าความเที่ยงของแบบประเมิน เท่ากับ 0.79 การ วิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติวิเคราะห์คือ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และ การทดสอบแบบt-test dependent ผลการศึกษาพบว่า 1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง การคูณจำนวนเต็ม ที่สอนโดยใช้วีดิทัศน์ ช่วยสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านเขาหลวง จังหวัดชุมพร สำนักงาน ค เขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 หลังเรียนเฉลี่ยรวมร้อยละซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 2. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชน

บ้านเขาหลวง จังหวัด ชุมพร สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 ต่อการสอน โดยใช้วีดิทัศน์ช่วยสอน เรื่อง การคูณจำนวนเต็ม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

ดร. สุดาพร คงศิริ (2560)ความพึงพอใจต่อการใช้อยู่วีดิทัศน์ และ การเชิญวิทยากรบรรยาย ในการเรียนการสอนวิชา จป 111 (การประมงทั่วไป) การเรียนการสอนในรายวิชา จป 111 การประมงทั่วไป เป็นการเรียนการสอนที่เกี่ยวข้องกับการ ประมง เครื่องมือประมง การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการแปรรูปสัตว์น้ำ ซึ่งการเรียนการสอน เรื่อง เครื่องมือประมงและการแปรรูปสัตว์น้ำ จำเป็นต้องมีตัวอย่างเครื่องมือประมง เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เข้าใจ การทำงาน รวมถึงลำดับการทำผลิตภัณฑ์ ในการเรียนการสอนเทอม 1 ปีการศึกษา 2560 ได้นำสื่อวีดิทัศน์ และ วิทยากร มาช่วยในการเรียนการสอน เพื่อให้ให้นักศึกษาได้เข้าใจเนื้อหามากขึ้น ดำเนินการ คณะผลิตภัณฑ์การเกษตร คณะบริหารธุรกิจ และ คณะวิทยาศาสตร์ จากการสอบถามโดยใช้ แบบสอบถาม พบว่ามีผู้ตอบกลับแบบสอบถาม 34 คน โดยแบ่งออกเป็นประเด็นต่างๆ ดังนี้ ความรู้ด้าน การประมง พบว่า นักศึกษามีความรู้ด้านการประมง ร้อยละ 41 และ ไม่มีความรู้ด้านการประมง ร้อย ละ 59 ส่วนการสอบถามหลังเรียน พบว่า ความพึงพอใจต่อการใช้อยู่วีดิทัศน์ในการเรียนการสอน มี ระดับคะแนนอยู่ในระดับ 4.0 – 4.4 ซึ่งเป็นระดับที่มีความพอใจมาก ส่วน ความพึงพอใจต่อการเชิญ วิทยากรมาบรรยาย มีระดับคะแนนอยู่ในระดับ 4.2 – 4.5 ซึ่งเป็นระดับที่มีความพอใจมาก – มากที่สุด ซึ่งแสดงว่า การใช้สื่อวีดิทัศน์ และ การเชิญวิทยากรมาบรรยาย เป็นแนวทางที่นักศึกษามีความพึงพอใจ และ เหมาะที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาจป 111 (การประมงทั่วไป) ได้ประเมินโดยใช้แบบสอบถาม สอบถามนักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียน จำนวน 37 คน เป็นนักศึกษาที่เรียน อยู่ใน

นางสาวจุฑาทิพย์ จิตต์เจริญ (2558) การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการค้าปลีกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/1 สาขาวิชาการตลาดโดยใช้วีดิโอช่วยสอน “รายการ SME ดีแตก”วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรรบริหารธุรกิจ จังหวัดระยอง การศึกษาครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการค้าปลีกของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/1 สาขาวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรรบริหารธุรกิจ โดยการใช้วีดิโอช่วยสอน “รายการ SME ดีแตก” ซึ่งกลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษา คือนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/1 สาขาการตลาด ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2558 วิทยาลัยเทคโนโลยีอักษรรบริหารธุรกิจ สังกัดส ำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาระยอง เขต 1 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง โดยคัดเลือกจากนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในการสอบกลางภาควิชาการค้าปลีกต่ำกว่าร้อยละ 70 ของเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยได้ใช้วีดิโอช่วยสอน “รายการ SME ดีแตก” ให้กับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในการเรียนการสอน และท ำการทดสอบหลังจบบทเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบทดสอบ และแบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียน จากนั้นนำผลที่ได้จากการทดสอบมาวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และค่าสถิติ t-test ผลการศึกษาพบว่า 1. วิดีโอช่วยสอน “รายการ SME ดีแตก” มีประสิทธิภาพเท่ากับ 83.31/80.22 แสดงว่าคุณภาพของเครื่องมือมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ 80/80 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยวิดีโอช่วยสอน “รายการ SME ดีแตก” ของมีผลผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียน 3. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อวิดีโอช่วยสอน “รายการ SME ดีแตก” สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/1 สาขาการตลาด อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด คือระดับ 5 ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าวิดีโอช่วยสอน “รายการ SME ดีแตก” มีประสิทธิภาพทำให้นักเรียนมีคะแนนสูงขึ้น

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยการแก้ปัญหาการขาดทักษะการสื่อสาร โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็น นักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา จำนวน 261 คน (ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2564 จากสำนักทะเบียนและวัดผล)

ขอบเขตด้านประชากรกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาในครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษา จำนวน 75 คน ได้มาโดยใช้การสุ่มแบบกลุ่ม โดยใช้สูตร ของทาโร ยามานะ (Taro Yamane, 1973 : 727-728)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้ชุดฝึกทักษะ แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกทักษะ เป็นเครื่องมือในการวิจัย

ขั้นตอนการสร้างชุดฝึกทักษะ

1. ขั้นเตรียม

1.1 ศึกษาหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร จุดประสงค์สาระการเรียนรู้และขอบข่ายเนื้อหาหลักสูตรการเรียนรู้และมาตรฐานการเรียนรู้ ตามหลักสูตรการศึกษาอาชีวศึกษา

1.2 ศึกษารายละเอียด หลักการและแนวคิด รูปแบบการจัดการเรียนรู้

1.3 ศึกษารายละเอียดเนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.4 วิเคราะห์เนื้อหาและจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม มโนคติ เนื้อหาวิชา และกิจกรรมการเรียนการสอน

2. ขั้นสร้าง

2.1 สร้างชุดฝึกทักษะ วิชา รายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.2 ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพด้านความถูกต้อง โดยอาจารย์กนกชาติ เมธาโชติณีกุล (หัวหน้าศูนย์วิจัย) อาจารย์สุตาวัลย์ บุรีจันทร์ (อนุกรรมการวิจัย) และ อาจารย์กมลวรรณ บุญสาย (อาจารย์ประจำสาขาการตลาด) จากนั้นแก้ไขตามคำแนะนำ ก่อนนำไปปรับใช้จริงหากมีข้อผิดพลาด ทางผู้วิจัยก็จะปรับปรุงก่อนนำไปใช้ในการทดลอง โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าเท่ากับ 1.00

ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1. ศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการวัดผลประเมินผล และการสร้างข้อสอบ

2. ศึกษาจุดประสงค์ และเนื้อหาหลักสูตรและมาตรฐานการเรียนรู้

3. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ

4. ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพด้านความถูกต้อง โดย อาจารย์กิตติกานต์ ธนบดีอำพน (หัวหน้าสาขาวิชาต่างประเทศธุรกิจ) อาจารย์รัตนภัทธร วรรณวัชร (อาจารย์ประจำสาขาวิชาต่างประเทศธุรกิจ) และอาจารย์อภิรักษ์ รักษาชื่อ (อาจารย์ประจำสาขาวิชาต่างประเทศธุรกิจ) จากนั้นแก้ไขตามคำแนะนำก่อนนำไปปรับใช้จริงหากมีข้อผิดพลาด ทางผู้วิจัยก็จะปรับปรุงก่อนนำไปใช้ในการทดลอง โดยค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) มีค่าเท่ากับ 0.79

5. นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจริง

ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกทักษะ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถาม ตามขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกทักษะเพื่อใช้เป็นกรอบความคิดของงานวิจัย

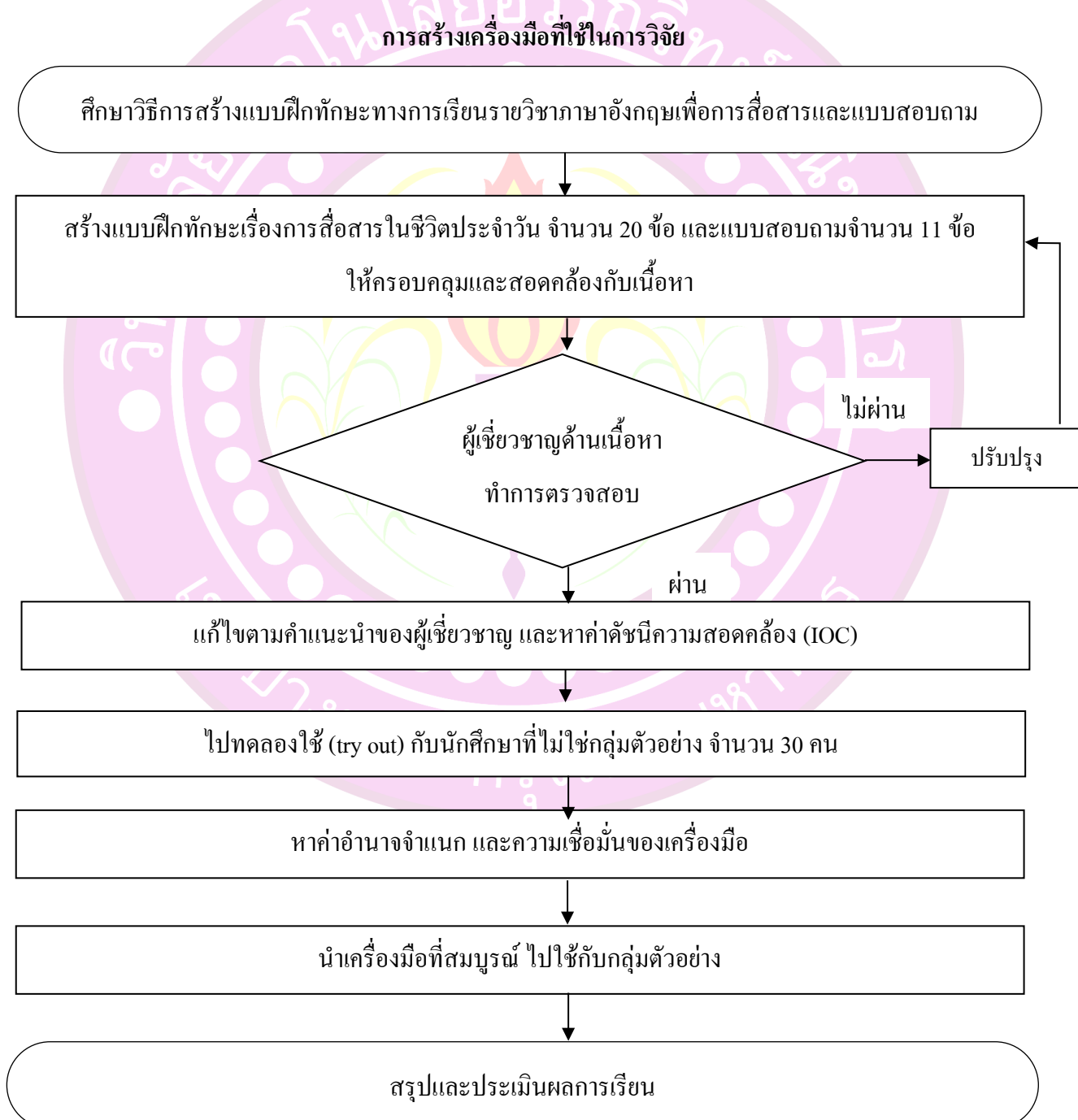
2. นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารแนวคิดทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกทักษะมากำหนดนิยามศัพท์เฉพาะ

3. สร้างแบบสอบถามโดยมีเนื้อหาให้ครอบคลุมกับนิยามศัพท์เฉพาะ

4. ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยขั้นต้น โดยผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม เพื่อวิพากษ์ข้อคำถามและพิจารณาความสอดคล้องของแบบสอบถามกับนิยามเชิงปฏิบัติการ

5. นำแบบสอบถามความพึงพอใจไปทดลองใช้ (Try Out) กับของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนชยการ เพื่อนำแบบสอบถามมาพิจารณาความถูกต้องและความสมบูรณ์

6. ปรับปรุงแบบสอบถาม และนำแบบสอบถามที่เสร็จสมบูรณ์ไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกทักษะก่อนเรียน
2. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน
3. ให้นักศึกษาทำแบบฝึกทักษะหลังเรียน
4. ดำเนินการเก็บแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการสอนโดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน จากนักศึกษา
5. นำข้อมูลที่ได้มาตรวจทานความสมบูรณ์ของข้อมูล แล้ววิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ผลการเปรียบเทียบทักษะการสื่อสาร โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ ค่าสถิติ t-test dependent
2. วิเคราะห์ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ หลังจากที่ใช้สื่อ VDO ช่วยสอน โดยการหาค่าสถิติพื้นฐาน คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่า $\bar{x}$ ที่ได้จากการประเมินจะมีค่าอยู่ระหว่าง 1.00 ถึง 5.00 ซึ่งมีความหมายต่าง ๆ ดังนี้

ค่าอยู่ระหว่าง	4.50 ถึง 5.00	หมายถึงพึงพอใจมากที่สุด
ค่าอยู่ระหว่าง	3.50 ถึง 4.49	หมายถึงพึงพอใจมาก
ค่าอยู่ระหว่าง	2.50 ถึง 3.49	หมายถึงพึงพอใจปานกลาง
ค่าอยู่ระหว่าง	1.50 ถึง 2.49	หมายถึงพึงพอใจน้อย
ค่าอยู่ระหว่าง	1.00 ถึง 1.49	หมายถึงพึงพอใจน้อยที่สุด

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การแก้ปัญหาการขาดทักษะการสื่อสาร โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ โดยการวัดประสิทธิภาพของการวิจัยครั้งนี้ 1. เพื่อศึกษาผลของการโดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ 2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจการเรียนการสอนโดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาผลของการโดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

ตอนที่ 2 เพื่อศึกษาความพึงพอใจการเรียนการสอนโดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

ตอนที่ 1 เพื่อศึกษาผลของการโดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอนที่มีต่อความสามารถด้านทักษะการสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

ตารางที่ 1 ทักษะการสื่อสารของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์

การทดสอบ	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{D}$	S.D. _D	t	Sig.(1-tailed)
ก่อนเรียน	10.05	0.88	4.33	1.12	33.54 *	0.0000
หลังเรียน	14.39	1.03				

จากตารางที่ 1 พบว่า ทักษะการสื่อสาร โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนวิชาการ ก่อนและหลังการเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการสื่อสารของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตอนที่ 2 ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1

สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล หลังจากการเรียนโดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน

ตารางที่ 2 ผลความพึงพอใจของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน		$\bar{X}$	SD	ระดับ ความพึงพอใจ
1	การเรียนรู้ด้วยบทเรียนวิดีโอช่วยสอนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ ง่ายขึ้น	4.45	0.67	มาก
2	ภาพและเนื้อหาที่มีความน่าสนใจ มีตัวอย่างประกอบ และ สอดคล้องกับบทเรียน	4.45	0.71	มาก
3	แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน	4.59	0.55	มากที่สุด
4	การเรียนรู้ด้วยวิดีโอช่วยสอนทำให้เกิดความเพลิดเพลิน	4.82	0.39	มากที่สุด
5	รูปแบบการนำเสนอของวิดีโอช่วยสอนมีความน่าสนใจ	4.45	0.75	มาก
6	เนื้อหาของบทเรียนในวิดีโอช่วยสอนมีความต่อเนื่องและ ชัดเจน	4.36	0.67	มาก
7	เนื้อหาของบทเรียนตรงตามหลักสูตร	4.39	0.79	มาก
8	วิดีโอช่วยสอนทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเอง อย่างอิสระ	4.67	0.53	มากที่สุด
9	ผู้เรียนมีความสนใจในบทเรียนมากขึ้น เมื่อเรียนรู้ด้วยวิดีโอ ช่วยสอน	4.79	0.55	มากที่สุด

ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน		$\bar{X}$	SD	ระดับ ความพึงพอใจ
10	ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากได้ใช้วิดีโอช่วยสอน	4.87	0.34	มากที่สุด
11	วิดีโอนี้มีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นสื่อประกอบใน กิจกรรมการเรียนการสอน	4.42	0.87	มากที่สุด
รวม		4.57	0.62	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.2 ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล หลังจากการเรียนโดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน หลังจากการเรียนโดยภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากได้ใช้วิดีโอช่วยสอน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.87$) รองลงมา การเรียนด้วยวิดีโอช่วยสอนทำให้เกิดความเพลิดเพลิน ($\bar{X}=4.82$) และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ เนื้อหาของบทเรียนในวิดีโอช่วยสอนมีความต่อเนื่องและชัดเจน ($\bar{X}=4.36$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การแก้ปัญหาการขาดทักษะการสื่อสาร โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ สามารถสรุปผล อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ ดังนี้

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนที่ได้นำเสนอแล้วนั้น ปรากฏผลการวิจัย ดังนี้

1. ทักษะการสื่อสาร โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ ก่อนและหลังการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทักษะการสื่อสารของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน
2. ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล หลังจากการเรียนโดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน หลังจากการเรียนโดยภาพรวมผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยการแก้ปัญหาการขาดทักษะการสื่อสาร โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ สามารถนำไปอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ทักษะการสื่อสาร โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์ ก่อนและหลังการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าทักษะการสื่อสารของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ นางสาวทรงสุดา น้าจันทร์(2563)การศึกษาผลการใช้วีดิ

ทัศน์ช่วยสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การคูณจำนวนเต็มสำหรับ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชน บ้านเขาหลวง จังหวัดชุมพร สำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์เรื่อง การคูณจำนวนเต็ม ที่สอนโดยใช้วีดิทัศน์ ช่วยสอน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านเขาหลวง จังหวัดชุมพร สำนักงาน ค เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชุมพร เขต 2 หลังเรียนเฉลี่ยรวมร้อยละซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

2.ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล หลังจากการเรียนรู้โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน หลังจากการเรียนรู้โดยภาพรวม ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของ ความพึงพอใจต่อการใช้อีวีดิทัศน์ในการเรียนการสอน มีระดับคะแนนอยู่ในระดับ ที่มีความพอใจมาก ซึ่งแสดงว่า การใช้อีวีดิทัศน์ เป็นแนวทางที่นักศึกษามีความพึงพอใจ และเหมาะที่จะนำไปใช้ในการเรียนการสอน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาค้นคว้าในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะอันจะเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้อง ดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. อาจารย์ผู้สอนใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชา เทคโนโลยีธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนศึกษาการพบว่าทักษะการสื่อสารของนักศึกษาหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อาจารย์ผู้สอนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอนในห้องเรียนอื่นๆ

2. อาจารย์ผู้สอนควรจัดหาสื่อวีดิโมาให้เนื้อหาของบทเรียนในวิดีโอมีความต่อเนื่องและชัดเจนโดยจัดลำดับเนื้อหา ที่เข้าใจง่าย เพื่อนำมาใช้เป็นสื่อประกอบการเรียนได้ย่อมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการนำวิธีการจัดการเรียนโดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน ไปพัฒนาการเรียนการสอนในรายวิชาอื่นๆ

2. ควรนำจัดการเรียนโดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอนไปใช้กับนักศึกษาที่มีผลการเรียนอ่อนเพื่อแก้ปัญหาการขาดทักษะการสื่อสารให้มีทักษะการสื่อสารดีขึ้น

ทักษะการสื่อสารก่อน – หลังเรียนวิชาในรายวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรื่องการสื่อสารในชีวิตประจำวัน ของนักศึกษาระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาเทคโนโลยี

ธุรกิจดิจิทัล วิทยาลัยเทคโนโลยีอรรถวิทย์พัฒนการ

(คะแนนเต็ม 20 คะแนน)

นักศึกษา	Pre-test	Post-test	คะแนนผลต่าง
1	10	14	4
2	10	13	3
3	9	14	5
4	11	14	3
5	10	15	5
6	12	15	3
7	8	12	4
8	10	14	4
9	9	15	6
10	10	13	3
11	9	14	5
12	11	15	4
13	10	13	3
14	10	14	4
15	9	15	6
16	11	14	3
17	10	15	5
18	10	16	6
19	9	13	4
20	11	14	3
21	10	15	5
22	10	13	3
23	9	14	5
24	11	15	4
25	10	14	4
26	9	15	6
27	11	16	5
28	10	13	3
29	10	14	4
30	9	15	6
31	11	13	2
32	10	14	4
33	10	15	5
34	9	14	5
35	11	15	4
36	10	16	6
37	10	13	3
38	9	14	5

39	11	15	4
40	10	13	3
41	10	14	4
42	9	15	6
43	11	14	3
44	10	15	5
45	10	16	6
46	10	13	3
47	11	14	3
48	10	15	5
49	10	13	3
50	9	14	5
51	11	15	4
52	10	14	4
53	10	15	5
54	9	15	6
55	11	14	3
56	10	14	4
57	12	15	3
58	10	13	3
59	8	14	6
60	9	15	6
61	11	14	3
62	10	15	5
63	10	16	6
64	9	13	4
65	11	14	3
66	12	15	3
67	10	15	5
68	9	14	5
69	11	15	4
70	10	14	4
71	10	15	5
72	9	14	5
73	11	17	6
74	12	18	6
75	10	15	5

ภาคผนวก ข

1. แบบสอบถามความพึงพอใจ
2. คลิปวิดีโอ
3. แบบฝึกทักษะ

แบบสอบถาม

คำชี้แจง แบบสอบถามนี้จัดทำขึ้น เพื่อสำรวจความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน

ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนตัวของนักศึกษา

1. เพศ () ชาย () หญิง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอน โดยใช้สื่อ VDO ช่วยสอน

5 พึงพอใจมากที่สุด

4 พึงพอใจมาก

3 พึงพอใจปานกลาง

2 พึงพอใจน้อย

1 พึงพอใจน้อยที่สุด

ที่	รายการ	5	4	3	2	1
1	การเรียนรู้ด้วยบทเรียนวิดีโอช่วยสอนช่วยให้เข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น					
2	ภาพและเนื้อหาที่น่าสนใจ มีตัวอย่างประกอบ และสอดคล้องกับบทเรียน					
3	แบบทดสอบมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน					
4	การเรียนรู้ด้วยวิดีโอช่วยสอนทำให้เกิดความเพลิดเพลิน					
5	รูปแบบการนำเสนอของวิดีโอช่วยสอนมีความน่าสนใจ					
6	เนื้อหาของบทเรียนในวิดีโอช่วยสอนมีความต่อเนื่องและชัดเจน					
7	เนื้อหาของบทเรียนตรงตามหลักสูตร					
8	วิดีโอช่วยสอนทำให้ผู้เรียนได้ทบทวนเนื้อหาได้ด้วยตนเองอย่างอิสระ					
9	ผู้เรียนมีความสนใจในบทเรียนมากขึ้น เมื่อเรียนรู้ด้วยวิดีโอช่วยสอน					
10	ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นหลังจากได้ใช้วิดีโอช่วยสอน					
11	วิดีโอมีความเหมาะสมที่จะใช้ประกอบในกิจกรรมการเรียนการสอน					

ข้อเสนอแนะ

.....

.....

YouTube TH ค้นหา

50 ประโยคสนทนาภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน EP.2

UNFOX ENGLISH

#ภาษาอังกฤษพื้นฐาน #ฝึกพูดอังกฤษ
ฝึกพูด 50 ประโยคภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน EP.2

การดู 613,972 ครั้ง • 14 ก.ย. 2019

1.9 หนึ่ง 485 แชร์ บันทึก

Wall Street English

ทำแบบทดสอบภาษาอังกฤษออนไลน์ฟรี
คุณต้องการทดสอบภาษาอังกฤษหรือไม่?
ไปเลย! wallstreetenglish.in.th
เข้าชมเว็บไซต์

สอนพูดภาษาอังกฤษ(ฟรี)จากเริ่มต้นจนพูดคล่อง Level 1: EP.1...
UNFOX English
การดู 5 ล้าน ครั้ง • 3 ปีที่แล้ว

เคล็ดลับในคลิปเดียว!! เทคนิคเทพพิชิตโจทย์ TOEIC ไม่ต้องแปล...
ตัวสอน TOEIC กับ ครูตัวการดู 2.3 หมื่น ครั้ง • 2 เดือนที่ผ่านมา

ฝึกพูด 50 ประโยคสนทนาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในชีวิตประจำวัน
UNFOX English
การดู 3.6 ล้าน ครั้ง • 2 ปีที่แล้ว

ฝึกพูด 50 ประโยคสนทนาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในชีวิตประจำวัน
UNFOX English
การดู 3.6 ล้าน ครั้ง • 2 ปีที่แล้ว

51. What time do you wake up? (ปกติ)คุณตื่นนอนกี่โมง
52. I wake up at 7 o'clock. ฉันตื่นนอน 7 โมง
53. What time did you wake up today? วันนี้คุณตื่นนอนกี่โมง

UNFOX ENGLISH

#ภาษาอังกฤษพื้นฐาน #ฝึกพูดอังกฤษ
ฝึกพูด 50 ประโยคภาษาอังกฤษในชีวิตประจำวัน EP.2

การดู 613,972 ครั้ง • 14 ก.ย. 2019

1.9 หนึ่ง 485 แชร์ บันทึก

Wall Street English

ทำแบบทดสอบภาษาอังกฤษออนไลน์ฟรี
คุณต้องการทดสอบภาษาอังกฤษหรือไม่?
ไปเลย! wallstreetenglish.in.th
เข้าชมเว็บไซต์

สอนพูดภาษาอังกฤษ(ฟรี)จากเริ่มต้นจนพูดคล่อง Level 1: EP.1...
UNFOX English
การดู 5 ล้าน ครั้ง • 3 ปีที่แล้ว

เคล็ดลับในคลิปเดียว!! เทคนิคเทพพิชิตโจทย์ TOEIC ไม่ต้องแปล...
ตัวสอน TOEIC กับ ครูตัวการดู 2.3 หมื่น ครั้ง • 2 เดือนที่ผ่านมา

ฝึกพูด 50 ประโยคสนทนาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในชีวิตประจำวัน
UNFOX English
การดู 3.6 ล้าน ครั้ง • 2 ปีที่แล้ว

ฝึกพูด 50 ประโยคสนทนาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในชีวิตประจำวัน
UNFOX English
การดู 3.6 ล้าน ครั้ง • 2 ปีที่แล้ว

คลิป https://www.youtube.com/watch?v=wPZ2j_MFfKA

100 ประโยคสนทนา

ภาษาอังกฤษพื้นฐาน

ฝึกพูด 100 ประโยคสนทนาภาษาอังกฤษพื้นฐาน ในชีวิตประจำวัน

การดู 155,149 ครั้ง • 1 ก.พ. 2020

4.5 ฟัน 86 แชร์

Big sale today 30% OFF

ฝึกพูด 100 ประโยคสนทนา

Think English With Kru First

การดู 4.6 หมื่น ครั้ง • 4 วันที่ผ่านมา

รวมคำถามและคำตอบสดของรายการ The Mask Singer

WorkpointOfficial

การดู 42 ล้าน ครั้ง • 4 ปีที่แล้ว

เลือกได้ไหน - Cover Night Live "Friend Zone" Room39 x The...

AtimeOnline

การดู 97 ล้าน ครั้ง • 3 ปีที่แล้ว

The Wall Song ร้องข้ามกำแพง | EP.05 | นนท์ ธนนท์ | 8 ต.ค. 63...

WorkpointOfficial

การดู 10 ล้าน ครั้ง • 1 ปีที่แล้ว

สวัสดี คุณเป็นยังไงบ้าง

1. Hi, How are you?

-ฉันสบายดี ชอบคุณ

-คุณชื่ออะไร

3. I'm good, thank you.

4. What's your name?

-ยินดีที่ได้รู้จัก Sara

-ฉันชื่อ John

6. Nice to meet you, Sara. I'm John.

2. สวัสดี ฉันสบายดี คุณละ

Hi, I'm good. How are you?

5. ฉันชื่อ Sara คุณละ

My name is Sara. And you?

www.krufirst.com

ฝึกพูด 100 ประโยคสนทนา

Think English With Kru First

การดู 4.6 หมื่น ครั้ง • 4 วันที่ผ่านมา

รวมคำถามและคำตอบสดของรายการ The Mask Singer

WorkpointOfficial

การดู 42 ล้าน ครั้ง • 4 ปีที่แล้ว

เลือกได้ไหน - Cover Night Live "Friend Zone" Room39 x The...

AtimeOnline

การดู 97 ล้าน ครั้ง • 3 ปีที่แล้ว

The Wall Song ร้องข้ามกำแพง | EP.05 | นนท์ ธนนท์ | 8 ต.ค. 63...

WorkpointOfficial

การดู 10 ล้าน ครั้ง • 1 ปีที่แล้ว

คลิป <https://www.youtube.com/watch?v=NEOO6wgqZMw>

YouTube

ค้นหา

Everyday English Phrases

ประโยคภาษาอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ตอนที่ 3

ese.th ese_stagram.th @everydayenglishphrases

#เรียนภาษาอังกฤษออนไลน์กับESE #เรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ #เรียนภาษาอังกฤษด้วยตัวเอง

ฝึกพูดประโยคสนทนาและวลีอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ตอนที่ 3 ภาษาอังกฤษออนไลน์กับESE

41. I don't want

42. I don't like

43. I don't know.

44. I'm not sure.

#เรียนภาษาอังกฤษออนไลน์กับESE #เรียนภาษาอังกฤษออนไลน์ #เรียนภาษาอังกฤษด้วยตัวเอง

ฝึกพูดประโยคสนทนาและวลีอังกฤษที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ตอนที่ 3 ภาษาอังกฤษออนไลน์กับESE

คลิป <https://www.youtube.com/watch?v=jM7rNTZsh0Y>

The image displays two screenshots of a YouTube video player. The top screenshot shows a video titled "WANTED MAN SENDS BETTER PIC TO POLICE." by Andrew Biggs. The video has 5,064 views and was uploaded on October 10, 2019. The bottom screenshot shows a video titled "Who? What? When? Where?" by Andrew Biggs. This video has 35,271 views and was uploaded on September 29, 2019. Both videos are part of the "Biggs Story" series. The interface includes a search bar, a list of recommended videos on the right, and a Windows taskbar at the bottom.

คลิป https://www.youtube.com/watch?v=hc7WBhjFX_o

Introductions

การแนะนำ

Listen and Say (ฟังและพูด)

Introducing Oneself การแนะนำตนเอง

Hi, My name is Tim.

Hi, My name is Tina.

Nice to meet you.

Nice to meet you, too.

Hello, My name is Pam.
I'm from Thailand.

Hello, My name is
Nancy. I'm a student.
I'm nine years old.

Giving and Asking for Personal Information

การให้และขอข้อมูลส่วนบุคคล

การถาม - ตอบ ข้อมูลส่วนบุคคล

- What is your name?

My name is + (ชื่อ)

- How old are you?

I'm + (อายุ)

- Where are you from ?

I'm from + (ประเทศ)

Hi, I'm Mike.

I'm eight years old.

I'm from Laos.

Hi, I'm Mai .

I'm nine years old.

I'm from Vietnam.

Hi, I'm Pam.

What's your name?

How old are you?

Where are you from?

Hi, I'm Yuki.

I'm nine years old.

I'm from Japan.

การสอบถามทุกข์-สุข

ส่วนการถาม สบายดีไหม?

- How are you?
- How are you today?
- How are you this morning?
- How do you do?

การตอบรับ: สบายดี

- I'm fine.
- I'm OK.
- I'm good.
- I'm very well.
- I'm great!
- How do you do.

การตอบรับ: ไม่สบาย

- I'm not well.
- I'm not good.

การบอกลา

- Bye .
- Goodbye.
- See you again.
- See you later.

Conversations :บทสนทนา

Hello, Peter. How are you?

Hello, Pam. I'm fine.

Thank you, and you?

I'm very well.
Thank you.

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. เอกสารชุด
แนวทางปฏิรูปการศึกษาในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา . กรุงเทพฯ: การศาสนา.
งามตา บุญยะพรรค. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้ชุดฝึกทักษะเรื่องลอการิทึม
รายวิชาคณิตศาสตร์พื้นฐานอาชีพ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3/1 สาขา
การตลาด. วิทยาลัยอาชีวศึกษาสันติราษฎร์ ในพระอุปถัมภ์ฯ.
- เชาวนี เกิดเพทางค์. (2524). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยใช้แบบฝึก
กับไม่ใช้แบบฝึกของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พงษ์ศักดิ์ รวมชมรัตน์. (2559). การพัฒนาชุดฝึกทักษะวิชาการคิดและการตัดสินใจเรื่องการ
วิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นที่เน้นการบูรณาการสำหรับนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
กาญจนบุรี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา.
- ไพศาล หวังพานิช. (2523). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและ
จิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. (2543). เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่3. กรุงเทพฯ:
สุวีริยาสาส์น.
- วลี สุมิพันธ์. (2530). การเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนเรียงความของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนซ่อมเสริมโดยใช้แบบฝึกเสริมทักษะและครูผู้เป็นสอน.
ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.กรุงเทพมหานคร : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ศักดิ์ชาย ขวัญสิน .(2558), วิจัยการพัฒนาชุดฝึกเสริมทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์เรื่อง
ทักษะการแก้โจทย์ปัญหาคณิตศาสตร์ สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖ โรงเรียนบ้านปงแม่ลอบ
จังหวัดลำพูน
- ณัฐวดี ปล้าปลิว. (2557). การพัฒนาบทเรียนวีดิทัศน์ เรื่องการใช้กล้องโทรทัศน์สำหรับนักศึกษา
ระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา. วารสารวิชาการ Veridian E-Journal. 7(3):
342-355.
- นารีนาด ห่อไธสง. (2553). การใช้ภาพยนตร์ช่วยพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน
ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/3, มหาสารคาม: ภาควิชาหลักสูตรและการ
สอน คณะครุศาสตร์สถาบันราชมหาสารคาม.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-สกุล นางสาววิณา พ่วงเพ็ง
 วัน เดือน ปี 26 สิงหาคม 2500
 สถานที่เกิด จังหวัดกรุงเทพมหานคร
 วุฒิการศึกษา สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
 จากโรงเรียนสาขาน้ำผึ้ง ปีการศึกษา 2517
 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต (ภาษาอังกฤษ)
 จากวิทยาลัยครูจันทระเกษม ปีการศึกษา 2526
 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโทบริหารธุรกิจจากวิทยาลัยเซาธ์อีสท์บางกอกปี
 การศึกษา 2548
 ตำแหน่งหน้าที่
 การงานปัจจุบัน หัวหน้าระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3
 และเป็นอาจารย์ประจำ
 สาขาภาษาต่างประเทศ ของวิทยาลัยเทคโนโลยีอรรณพวิทยพัฒน์วิชาการ